

L'Advocacia de l'Estat, el «cotxe escombra» de la Fiscalia

Rosa María Seoane, menys incisiva que el ministeri públic en els interrogatoris, encara no ha aclarit per què l'organisme estatal acusa la plana major del Govern d'un delict de sedició

Rosa María Seoane, en una imatge d'arxiu durant el judici de l'1-O | Adrià Costa

Entretanca els ulls i formula, amb calma, una nova pregunta. Rosa María Seoane, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/172334/rosa/maria/seoane/veu/proposada/psoe/defensar/sedicio>) advocada de l'Estat i representant de l'acusació particular al judici contra l'1-O, és conscient que el seu paper s'analitzarà amb lupa, ja sigui per excés o per mancança. De mirada profunda i concentrada, tot i que per moments també absent, sap que es troba davant del judici més important dels últims quaranta anys i que, tant pel càrrec que ostenta com pel paper de la institució que representa, cada paraula serà llegida d'una determinada manera.

Si d'una pel·lícula es tractés, el paper de l'Advocacia de l'Estat al judici que se celebra al Tribunal Suprem no seria, ni molt menys, el de protagonista de les acusacions. Seria, més aviat, el rol d'acompanyant d'un dels protagonistes. Des del primer dia de judici -i ja amb el precedent del procés d'instrucció-, la Fiscalia ha anat liderant el discurs de la violència i de la rebel·lió, mentre que l'Advocacia s'ha limitat a actuar com a "cotxe escombra".

Aquesta, precisament, és la definició que han utilitzat les defenses d'alguns acusats aquest dimarts, quan s'han reprès les declaracions a l'alt tribunal espanyol. El paper de Seoane durant el judici ha estat, tant en les qüestions prèvies com en els interrogatoris de Joaquim Forn i Jordi

Turull, absolutament secundari. L'advocada de l'Estat ha reiterat preguntes ja efectuades pels representants de la Fiscalia, fins al punt que, en diverses ocasions, ha hagut de ser alertada pel president de la sala, Manuel Marchena.

"Jo ja m'he perdut"

Seoane no està acostumada a interrogar. Feia temps que no se n'encarregava, i se li nota. Durant els últims anys ha ocupat el càrrec de secretària general de l'Administració d'Infraestructures Ferroviàries (Adif), molt més polític i menys exposat públicament. I malgrat l'ampli coneixement de l'administració pública, la posada en escena durant aquest judici li està costant, amb dificultats en la fluïdesa dels interrogatoris.

Un exemple d'això ha estat la frase que ha deixat anar Marchena durant un moment de l'interrogatori de Turull.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/173913/turull/advocacia/estat/persistirem/asseure/parlar/amb/govern/espanyol>) "Jo ja m'he perdut", ha dit en un moment determinat. L'exconseller de la Presidència ha contestat: "Jo també". El context del comentari ha estat enmig d'una pregunta especialment tècnica de l'advocada de l'Estat sobre una de les resolucions del Parlament de Catalunya durant la legislatura passada.

L'advocada de l'Estat s'ha centrat en buscar les incongruències de les respostes dels acusats, i fins i tot ha plantejat premises opinatives en algunes de les preguntes

El perfil de Seoane ja va quedar molt clar el primer dia del judici. Malgrat posar-se al costat de la Fiscalia en el fons dels interrogatoris, la manera d'actuar és molt més tècnica. "És un judici penal, no té cap altra qualificació", va advertir ja en les qüestions prèvies. Des d'aquell moment i durant el transcurs dels interrogatoris, Seoane ha evitat entrar en el debat polític de l'autodeterminació i ha afinat les preguntes a elements purament tècnics.

D'aquesta manera, l'advocada de l'Estat s'ha centrat en buscar les incongruències de les respostes dels acusats, i fins i tot ha plantejat opinions en algunes de les seves preguntes. Als passadissos, advocats de les defenses lamentaven que realitzés "preguntes amb intenció". El president de la sala ja va cridar-li l'atenció pels aspectes valoratius de part dels interrogatoris de la setmana passada. "No intenti que la pregunta s'acomodi al que vostè espera", li va demanar Marchena

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/173581/jutge/marchena/advocada/estat/no/intenti/pregunta/acomodiar/espera/voste>) durant la declaració de Joaquim Forn.

Poca precisió en els interrogatoris

El paper de segona acusació de l'Advocacia de l'Estat ha dibuixat interrogatoris poc precisos pel que fa a les acusacions, i gairebé cap diferència respecte de la seva petició de penes. Més enllà de seguir la línia de la Fiscalia, Seoane no ha establert cap línia pròpia que justifiqui i diferenciï la sedició -el delictes que demana pels presos polítics-, i tampoc no ha incidit -més enllà d'allò exposat per la Fiscalia- en el delictes de malversació.

Per contra, moltes de les qüestions que l'advocada de l'Estat dirigeix als acusats s'encaren a justificar un delictes de desobediència: si sabien que les resolucions parlamentàries havien estat

---

impugnades pel Tribunal Constitucional i, si malgrat això, havien decidit tirar endavant el referèndum.

L'advocada del PSOE

La prèvia del judici de l'1-O va estar acompanyada per canvis polítics al govern de l'Estat i, de manera gairebé instantània, també a l'Advocacia de l'Estat. Seoane va arribar, precisament, en aquest context, de la mà del nou govern del PSOE. El ministeri de Justícia va oferir a Seoane el càrrec d'advocada de l'Estat al judici del procés

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/168310/rosa/maria/seoane/nova/advocada/estat/coordinar/acusacio/contra/proces>) en substitució d'Edmundo Bal, que va ser rellevat del càrrec el 21 de novembre per discrepàncies amb els seus superiors.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/167314/govern/espanyol/aparta/advocat/estat/defensava/rebel·lio/judici/1-o>) Els màxims dirigents de l'Advocacia al·legaven "pèrdua de confiança" respecte d'un advocat de l'Estat que durant els últims mesos havia defensat aferrissadament la rebel·lió.

El ministeri de Justícia va oferir a Seoane el càrrec d'advocada de l'Estat en judici del procés en substitució d'Edmundo Bal, que va ser rellevat del càrrec el 21 de novembre

Arran d'aquest canvi, l'escrit d'acusació particular ja no buscava sostenir aquest tipus delictiu, tot i que mantenia la sedició. Aquesta maniobra va ser considerada una rebaixa de pena per a alguns -si s'agafa la base de la rebel·lió- o un augment de pena per a altres -si es té en compte la personació de malversació. Un canvi inicial d'estratègia de l'Advocacia de l'Estat que, durant el judici, encara no ha començat a materialitzar-se.